

sistema—, sigui suprimint el servei mèdic i desemborsant una part de les despeses de la malaltia (la Societat de Comissionistes i Empleats, dona ço assenyalat en les tarifes mèdiques) sigui adherint-se simplement al servei organitzat pel Sindicat.

Com sigui els dissidents són uns 20 per assistir a 75,000 assegurats, és de preveure que a base de la ferma unió dels comfres marselesos, hauran de lograr una victòria sorollosa podent millorar les seves condicions sens perjudici del principi de solidaritat social que informa a les mutuals, quan no es tracta, ben entès, de companyies mercantils, que són nombrosíssimes. com tothom sap, les que s'encobreixen amb aquell nom.

La tàctica a seguir

En primer lloc, el Sindicat de Marsella ha integrat els quadres dels seus associats aptes per el servei mutualista amb els antics metges mutuals. D'aquesta llista els malalts escullen i com es pot suposar molts fan recaure l'elecció amb els metges que als havien assistit en altres ocasions. Es a dir que el metge que sempre havia complert el seu deure, no pot témer res del dret que es dona al malalt.

Endemés, el Sindicat ha donat facilitats per

les malalties pertanyents a especialitats, sense limitació, i és natural que els malalts vagin on més avantatges trobin a l'assegurar el servei.

Avui, l'acció del Sindicat no tracta de suprimir les mutuals, que podran seguir el seu funcionament normal, assegurant els casos de malaltia, empró per comptes de prestar el servei entregaran al malalt les quantitats assignades en cada cas. I el Sindicat, assegura als mutualistes un servei més complert, baix el seu control, donant-los el dret lògic d'escullir al metge que prefeixin.

Durant el conflicte en curs, el Sindicat de Marsella només demana als seus adherits fermesa i fidelitat a la paraula donada *amb la seguretat de que els mateixos malalts obligaran a les societats a cedir.*

Les directives recomanades mentre duri el conflicte i circulades als comfres sindicalistes marselesos, són:

1. Tots els mutualistes quals societats no s'adhereixin a l'organització del Sindicat, deuen ésser tractats com a clients ordinaris.

2. Tot metge deu comunicar al Sindicat qual-sevol Societat que li proposi una transacció individual, sigui quina sigui la tarifa proposada.

Estatem amatents a la fi d'aquesta lluita que ha d'ésser de profitós ensenyament.

Caixa de Beneficència del Sindicat

El dia 6 de Desembre prop passat, l'Assemblea extraordinària de Delegats aprovà el projecte de creació de la Caixa de Beneficència.

En llegir l'acta de l'esmentada Assemblea, la part que parla de dita Caixa suggereix una serie de consideracions que des de fa temps tenia intenció d'exposar en les planes del nostre BUTLLETI.

Ara, però, me les evoca, novament, la Caixa de Beneficència tot just creada i que abans d'ésser creada funcionava ja, com poden haver-ho comprovat els pocs companys (*cal dir-ho amb pena*) els comptats companys que s'han imposat el deure de, assíduament, llegir i repassar el nostre BUTLLETI.

Ja en l'any 1923 en exposar el Sindicat el projecte de pressupost, inclogué una quantitat que després de ateses les necessitats extraordinàries del Sindicat, serviria el sobrant, en primer lloc, per atendre als metges o famílies dels metges que ho necessitessin.

Ço que vol dir que, en realitat hi ha companys

que es troben o han deixat a llurs famílies *en situació crítica i angixosa*. I que aquests companys o famílies de companys *no són poques*, desgraciadament. I que la creació de dita Caixa de Beneficència era *una necessitat colpidora i real*.

I diguéu, no és això ben dolorós? No vos fa pensar, la Caixa de Beneficència, suara creada, en què seria millor que bo i existint, la Caixa, ningú hagués de emprar-la per eixugar misèries i tristors?

Sense cap mena de dubte,estic més que segur, que ofendria als meus companys, si sospités que n'hi havia d'haver un de sol que deixés de contestar afirmativament a les dues anteriors preguntes.

Podria ésser que algun digués: la Mutual Mèdica vos privarà d'haver-hi de recórrer, mutualitzem-nos per tant. Però així i tot, jo, que no em penso ésser sospitós i que estimo, com el que més, a la Mutual, *he pensat sempre i continuo pensant encara que no n'hi ha prou.*